

sanctus. Et alibi miserationes eius super omnia opera eius. ergo in omni opere concurreat misericordia et iustitia. **H**ec. Augustinus. Qui creavit te sine te non iustificabit te sine te. ergo non omnino est iustificatio a deo si aliquid concernit a parte nostra. sed misericordia non concernit nisi miseriari. ergo quod amplius ibi concernit hoc est misericordia non iusticia. **H**ec ratione videatur. quia misericordia consistit in remuneracione culpe et penae. sed nulli omnino remittit culpam et penam. quod patet. quia sine penalitate non possumus vivere. **28** ergo re. **R**icendum quod opus iustificatorum est misericordia et veritas. non tam secundum idem. et hoc praeferit. quod impius ex peccato offendit deum. et dignus est pena eterna. et ita ibi est offensa et reatum ad penam. et misericordia est in remittendo offensam et reatum ad penam eternam. sed iustitia est in obligando ad temporalē penam tamen. et si baptismus liberet a pena eterna et satisfactoria. non tam ab omni pena immo penalitate remanent in corpore et anima. **A**d illud quod obiectur quod in homine adiuvenit misericordia. dicendum quod hoc non est deum pessime sed in hominē quod si verobet sit misericordia et iusticia. hic tamē magis relucet misericordia ibi iusticia. **A**d illud quod obiectetur summa iustitia. dicitur. quod hoc intelligitur iustitia et iusticie rigore. **A**d illud quod obiectetur summa iustitia. dicitur. quod hoc intelligitur iustitia nisi dicat iustitia cum decencia bonitatis. Et tunc vero ad hanc erationem dico quod est propter iusticia. **A**d illud quod obiectetur ad oppositum. dicitur quod aut intelligitur iustitia ut ē determinatio bonitatis. aut super. intelligatur iusticia non punitoris coniunctio iustificatorum.

Questio. iii.

Verū possit de aliqd pure remittere ex iusticia. vel posse ex misericordia. ita quod ista duo seperant. Et quod sic videatur. quod Hugo de sancto vicente dicit quod si deus totā penā relatares non poterit in eis infligere. ergo si misericordia vellet relatare penā et iusticiam non repugnat. pater re. **I**te rōe videt. quod deus est amē iustus et summe misericors. **S**ed alius est quod est nigro immortis. ergo cum misericordia non reperiet iusticiam. nec iusticia misericordiam. id est summe misericordia quod nū habet de iusticia. et converso. ergo si deus summis est in verog. potest facere opus de iusticia in eo non sit misericordia. **I**te tante culpe debetur tanta pena. queritur ergo vero deus possit ea infligere. Si non. ergo non est omnipotens. Si potest hoc. et hoc erit pure iusticie. ergo potest facere opus pure iusticie. similiter cocluditur quod opus pure misericordie. **I**te homo potest hominem punire tamen quod meruit. potest etiam rotū remittere. ergo si deus ē iustus. et misericordio. potest.

Distinctio. xlviij. de iudicio extremo. q̄ntus ad modum fīm quēm dabitur.

Soleat etiam queri qualiter dabitur iudicium sententia. Supradictus magister de resurrectione. In hac parte agit de diffinitione dei. Dicitur autem atque hec pars in duas. In prima namq̄ agitur de iudicio. in secunda de statibus consequentibus ad iudicium. infra distinctio. xlviij. post resurrectionem facta vniuersitate. **P**rima pars haberet duas. In prima agit de modo quod fīm quem iudicium illud dabitur. In secunda vero determinat de potestate et forma ipsius iudicis. infra distinctio. xlviij. Solet etiam queri in qua forma iudicabit christus. Prima pars habet duas. In prima parte determinat modum iudicij quantum ad quod sūt de ipso iudicio. In secunda vero ordinem quantum ad an-

multo fortius potest hoc facere. **L**ectio. vi. **J**ustus est et negare scīp̄m non potest. ergo non potest facere. **S**e ut si negare. non potest facere quoniam puniat. et sic re. **I**te p̄sum et dum misericordia p̄sum non potest relinquere eum est p̄sum. quod impossibile est quod aliquis renuniera et quoniam misericordia dicitur faciat. **I**te culpa est tota culpa p̄sequitur. et culpa est malum relinquere impunitum. ergo sicut deus non potest metiri. quod malum est sine culpa. sic nec omnino iuste punire. si nec oīo misericordia dicitur peccare. **I**te sicut deus crearet inquit unius veritatis. **S**ed impossibile est deum facere effectu quod non habeat modum. spe ciē. et ordinē quod respōdēt bonitati et unitati. quod impossibile est quod cū retributio. in effectu illo aliquid retribuat in iusticie. aliquid misericordie. **R**icendum quod in omni retributio dñi sic sunt cōiuncta misericordia et iusticia quod impossibile est eas separari ab invicē. Et rō huius est quod sicut in nobis quedā sit virtutes quarum pfectio attendit per excessum ad extremitatem. ut p̄puta charitatem. quedā p accessum ad mediū ut iusticia et misericordia. unde non dī summe in aliis p accessu severitatis. nec summe misericordia p oīmodā remissionē culpe. sed quod misericordia est cōuenienter. et sicut tamen punit. Et huius rō hec est. quod iusticia et misericordia dicuntur maxime respectu acuum et meritorum nostrorum.

Ad illud quod dicit Hugo. quod potest culpa remittere dñm. quod verū est de potestate simpliciter. sed non est verū de potentia ordinata ad merita. vel intelligi de pena subsequente non de pena concomitante culpam. quod ut dicit in libro confessi. Impossible est dedecus peccati esse sine etate cori iusticie. **A**d illud quod obiectur quod ē summe iustus. Dicendum quod dicitur summe iustus per recessum ab iusticia. **A**d illud quod queritur verum possit. isti tantum penam infligere. dico quod non potest. et hoc quod misericordia repugnat. et non potest summa misericordiam negare. hoc enim non posse est. unde sicut sic non possit emimus rigidum esse. nec sonat in defectum sed in nobilitatem. sic in proposito intelligendum est. Posset etiam dī. ratione offensae que est in deo infinitum pena possit sufficiens taxari. nec peccator esset capax. unde defectus est ex partiture suscipiens non naturae insufflantis. **A**d illud quod obiectur quod homo potest parcere totum. dicendum quod est homo ad quem spectat misericordia. ut est ille qui respicit iniuriam. et iste non potest omnino punire quoniam eredit. Et homo ad quem spectat punire. ut est iudex. et iste non potest omnino dimittere quoniam excusat. et quoniam deus gerit istam duplē personam. scilicet ei qui offenditur. et eius qui iudicat. id est cum non possit exceedere facit utrumque.

nera. ibi. Cum autem in euangelio legatur. Prima pars habet duas. In prima determinat modum publicatus. in secundo modum dignitatis. ibi. Non autem solus christus iudicabit. **I**bi enim est ordo eorum quod iudicabuntur. erunt enim in iudicandis ordines. Similiter secunda pars in qua determinat ordinem quantum ad annera huius duas pres. et quia antecedunt quedam ut premissio angelorum et ignis. et quedam sequuntur ut crucis anno damnatorum. ideo primo determinat que erunt illa que procedunt iudicium et quis erit ordo. **I**bi ostendit quod aduentum christi preibunt angeloi. preibentibus minus ignis conflagratorius. Secundo. verum misericordium demonum in torquendo sit futurum post iudicium ibi. Et solet queri. verum in inferno. re. Et sic hic duo tanguntur. Primum est de ordine iudicis. Secundum vero est de his que annera sunt. et maxime de illo igne qui precedit faciem iudicis.

Liber

Quartus

Agit de mō fm quē iudicū illud dabitur respe-
ctu publicationis. ^a

Dicitur etiam q̄ri q̄liter dabis iudi-
cū sententia. Szno ē p̄spicu-
sum id explicare. Mō ei scriptura apte dis-
finit an voce illa p̄ferat. venite b̄nūdicti
t̄ ite maledicti. an v̄tute iudicis ita fiat cōsciētis
singulorū attestantibꝫ. vt mō dī futurū vt iudicis
potētē effect̄. ipius dictōe significeſ. Illa etiam
Esuriuit nō dediſtis mibi māducare. t̄ h̄mōi ma-
gis p̄sciētis exp̄mēda plurimi putat̄ q̄ verbis. q̄z
apl̄s in momēto t̄ in ictu oculi mysteriū p̄suman-
dū tradit. Sz illud ad resurrectōis statū tñ reſe-
rūt nō ad iudicū. q̄ alij iudicū s̄niāt̄ t̄ malorū in-
crepatōes t̄ bonorū p̄mia verb exp̄mēda aſſerūt.

Agit de mō fm quē iudicū illud dabit̄ respe-
ctu dignitat̄. quō sc̄z sc̄ti iudicabūt. ^b

Mat. xix. Mō aut̄ solus xp̄s iudicabit̄ t̄ sc̄ti cū eo iudi-
cabūt natōes. Ip̄e enī apl̄s ait. Sedebit̄ t̄ vos
sup̄duodecim ſedes iudicātes duodecim tribus
iſrael. Hec ē putandū q̄ duodecim apl̄s tñ hoc
pmiserit xp̄s. T̄bi ei ſedebit paul⁹ qui plus oīb⁹
laborauit ſi nō ibi ſedebit n̄iſ duodeci. Per duo
decim ſedes p̄fectio tribunaliſ. i. vniuerſitas
iudicatiū intelligit̄. Sc̄z oēs p̄fecti. q̄ relictis oibus
ſecuti ſunt xp̄m. p̄ duodecim trib⁹ vniuerſitas iu-
dicat̄. Iudicabūt vero eos sc̄ti nō mō coopa-
tione ſc̄ti autoritat̄ t̄ p̄tate. Unī gladij ancipi-
ps. cxlii. tes in manibꝫ eoz. i. ſiniā de bonis t̄ de malis i po-
teſtate eoz. Si vero q̄ris q̄ erit eoz p̄tās vel au-
toritas in iudicādo: puto nō an posſe ſc̄ti q̄ vide-
atur. n̄iſ diuina reuelatōe q̄s didicirerit.

De q̄truo ordinibꝫ eoz q̄ iudicādi erūt. ^c

Eruſt aut̄ q̄truo ordines in iudicio. Due q̄p̄e
ſut p̄res electorū. ſi t̄ reproboz. vt Greg. i moral.
Greg. ſup̄ait. Sz bini ordines eisdē ſingulis p̄tibꝫ cōtinēt̄
Job. Alij em̄ iudicant̄ t̄ peunt. Alij nō iudicat̄ t̄ peunt
Alij iudicant̄ t̄ regnt̄. Alij nō iudicant̄ et regnt̄.
Iudicant̄ t̄ peunt qb̄ dñica in clamatoe dicetur.
Abat. Esuriuit nō dediſtis mibi man. t̄c. Mō iudicat̄ t̄
xxv. peunt q̄bus dñs ait. q̄ nō credit̄ ia iudicar̄. Eo-
Job. iij. rū enī dānatio toti ecclēſie nota ē t̄ certa. t̄ io di-
cunt tūc nō iudicari. q̄ ad p̄ſpectū districti iudi-
ciscū apta dānatoe ſue infidelitat̄ accedit̄. Qui
vero p̄ſſionē fidei ſine opibꝫ h̄ſit iudicabunt̄ et
p̄ibunt̄. i. redarguent̄ ut peant̄. Qui vero nec fi-
dei ſac̄a tenuerūt̄. increpatōz iudic̄ in ſe fieri n̄
audiēt̄. q̄ infidelitat̄ ſue tenebris p̄iudicati. eius
quē despexerāt̄ inuectōe redargui nō merentur

^a **I**lli aut̄ verba iudicis audiēt̄.
1 a **I**lli aut̄ verba iudicis audiēt̄.
ba iudicis audi-
ent q̄ eius fidem
verbo ſolem te/

uare voluerūt̄. t̄ io illi iudicādi
fūſtinō iudicādi dicunt̄. Ex ele-

ctoz vero p̄te alij iudicant̄ t̄ re-
gnāt̄. Sc̄z q̄ vite maculas lachry-
mis tergūt̄. t̄ elemosinaz ſup̄

inductiōe op̄iunt̄. q̄bus iudex
veniēs i dextra p̄ſſetibꝫ dicet̄.

Esuriuit t̄ dedi. mihi man. Alij
aut̄ nō iudicant̄ t̄ regnt̄. q̄tia
p̄cepta legi p̄ſectioz v̄tute trāſ-
cendūt̄. q̄ nō b̄ ſolū q̄b̄ lex p̄ci-
pit implere cōtentis ſunt. ſi t̄ qđ

ad p̄ſectoēz p̄ſultū implere ſtu-
det̄. de qđ pp̄ha ait. dñs ad iu-
dicū veniet cū ſenatoribꝫ p̄pli

sui. Et ſalomon de ecclēſie ſpō
ſo loquēs ait. Mobilis i portis

vir ei ſi ſederit cū ſenatoribꝫ
terre. Et Job ait. Mō ſaluat̄ ſe-
p̄ios. t̄ paupibꝫ iudicū tribuit̄.

Alij ḡ recte ſb generali iudicio
nō tenent̄. ſi indices veniūt̄. q̄

t̄ p̄cepta generalia viuēdo vi-
cerūt̄. t̄ oibus relicts xp̄m ſecu-
ti ſunt. Recte paupibꝫ iudiciuz

tribuit̄. q̄ quanto huic mūdo ma-
gnahūilitate deſpecti ſunt. rā-
to tūc maiori culmine p̄tāt̄ ex

crescēt̄. De talibꝫ dī. Qui vice
rīdabo ei ſedere mecum in throno
no meo. ſi t̄ ego vici t̄ ſedi cui ſe

p̄fe meo in throno eius. Unī
cens dñs cū p̄fe i throno ſedit̄

q̄ post paſſionis certamē t̄ re-
ſurrectōis palmā. q̄ p̄fe eēt eēq̄

lis. oibus claruit̄. Nobis vero
i throno filii ſedere. ē ex eiusdē

filii p̄tate iudicare. Quia ei iu-
dicādi p̄ncipatum ex ei ſvirtu-
te p̄cipimus. q̄ ſi in throno eius

reſidemus. Ex hiſ ſapparet̄ q̄
etia p̄ſectiores ſancti cū xp̄o iu-
dicabunt̄ p̄tate. t̄ q̄re qđā dicū

tur iudicandi alijs nō iudicādi.
Agit de ordine iudicij p̄tuz

ad annexa. q̄ ſunt misteria an-
geloz t̄ ignis p̄ſlagratori⁹. ^d

^a Lū aut̄ in euāgelio legat̄ q̄
dñs mitret̄ angelos ſuos q̄ col-
ligent de regno ei ſia ſcādala
t̄ mittēt iniq̄s in caminū ignis
Et itē. Exibūt̄ āgeli t̄ ſepabūt̄
malos de medio iuſtoz. t̄ mit-
tent eos i caminū ignis. Et itē

nuere. T̄iāt̄ b
falsuz. quia qui
ſidem habuit et
nō fecit quod ſi
des dictauit. ḡ
nius peccauit ſi
cuc dīc̄. **P**e-
t̄. Similis Lu-
ce. facta ſunt no-
uiffima illi⁹ ho-
minis peiora p̄. **K**xv.
orbis. ergo ipi-
ſū minus digni-
ergo nec verba
iudicis debet ſu-
dire ſicut nec in
ſc̄dles. **R**o. **A**la. **ij.**
dōm ḡ ſicut ec. **P**rocur-
eles iudicat il. **xxx.**
los quoſ aliqui
regenerauit vni-
da baptismatis
alijs vero mini-
me ppter hoc ḡ
aliquo modo n̄
ſunt faci de ec-
clēſia. ita ſpon-
ſus ecclēſie fili-
os v̄ ſtendat
eos falſo ḡeſtaſ
ſe caractere. Un-
de quia de alijs
ſatis appetet ḡ
a dei regno ſunt
excludendi. pro **A**po. **ij.**
pter defectum ſi
gnaculi xp̄i. bōſ
neceſſe nō eſt ar-
gui v̄ pteat eſ-
os falſo ſignacu-
lum xp̄i ḡeſtaſ
Q̄ obiicitur ḡ
minus merenti.
dōm ḡ credenti-
bus p̄dēt et p̄e
credidiſſe p̄ tem-
pore quo ſuerūt̄
in fide. pro alio
autem tempore
noct̄. t̄ p̄o pri-
mo tempore q̄
babuerunt aſſen-
ſuz t̄ crediderūt̄
verbo dei merē-
tur audire ſbuz
dei. ſed quoniam
in bono ceptō n̄
permanerunt. **A**bat. **ij.**
ideo verbuſ eru-
ditionis conuer-
titur eis in ver-
bum redargutio-
nis. **J**bidem.

2 b *M*inisterio angelorum illa impleri dubitandum non est. Vide male dicere. quod angelorum sunt nobiles ministri et quod si filii in curia dei, sed non decretorum officium committit filio si ue filius aut non bulussum pnci/

abatib. pib. g vñ q nec
xxij. misteriu mitteren
Pb. xl. di malos igne/

R. dñm q alio est deducere ad tormenta. aliud est impios tormenta cruciare. Pr. mū non est toro/ rū s nobilium ministerorum qui assi/ stunt regi ad e/ tussa cōplenda. vñ nō dī g ange li sancti torturant in igne. s pdv/ cen. et mitterent in caminū. s scipas/ ret illud.

3 c *A*d iudicium veniente domino emittet illavorum. Queris dñs istorum ceq; re dñs istorum triu misteriu p/ mittit. scz ignis engeli. et vocis. cū rotū solo mu/ tu possit facere. g. dñm q dē in pma conditōe cōdedit substāti em spūalem. co/ poralē. et mediā. et oibus cōcavat et dedit potētā. vñ g oido fuit i rebo. et onda vir tua creature col lata. et amplius fuit illa onda/

Amittet angelos suos cū tuba et cōgregabit electos a quatuor ventis. Et propheta dicit. Lon gregate illi sanctos ei. **b** *M*inisterio angelorum illa impleri dubitandum non est. dñs enim veniente ad iudicium pcedet an euze ignis quo cōburet facies mundi huius et pbit celū et terra. nō km substantia. s km spēm q̄mutabit. celū qdē aereū si ethereū. Tm̄ enim ascēdet ignis i iudicio. qdē ascēderūt aq; in diluvio. Ille at ignis malis q̄ repti fuerint viuis erit psumptio. bonis vero non vt ait Aug. Hoc erit incendiū mudi sanctis. qd̄ sicut caminus tribus pueris. In quibus si aliqd purgādi sicut erit p illū igne purgabit. Alijs vero nullā ingerer molestia. Purgato vero pignē c mudo. **c** ad iudicium veniente domino. emitte illa vox magna q̄ resurgent oēs mortui. et tūc ministerio angelorum ventilabit area. qz boni pgregabunt ibi d̄ qtuor pribus mundi angelico ministerio. q̄ rapient obuiam xp̄o in aera. reprobis in terra quā dilexerūt remanētib. Et tunc preconia illa bonorum. esuri ui et dedistis mihi māducare. et increpationes ille malorum. esuri ui et nō dedistis mihi mādu. **d** pferentur vel sono vocali. vel

a deo. voluit dñs misteriu creaturā libi debetire. et ita c/ creaturā angelicā. corpale. et mediā. vñ fier ad ministrū agelis. ad actōe ignis. postremo ad nutū et vocē ipsi

bois. et vox alii/ qd̄ corpale h3. ni bilomin⁹ etiā ali cuius d̄ spūale.

d *Q*uibus daz 4

vñ rē. Ut male dicere. q; bōi an geli suggesterūt et astutus bo/

Determinat vtrum ministe riū demonū i torqueō sit su tur post iudiciū.

E Et solet q̄i vtrum in inferno malis ad punienduz presint

demones post iudicium. quos carnafices tortoresq; animarū

scriptura appellat. Apostol⁹ dicit q̄ xp̄st tunc euacuabit omnē

pncipatū et prātem et virtutem. dñm durat mūdus. angelii an

gelis. demōes dñmonib⁹. homi neshoib⁹ p̄lunt. s olb⁹ collecti

iā ois p̄latio cessabit. Hic qdaz putat p̄ iudicium demōes si h̄e

prātem cruciād̄ hoīes sic mō. S3

v̄t dñmonē v̄tute di cruciaris sine

creake misterio asseſt. sic repro

bos hoīes ibinō p̄ opatōe. de

monū. s v̄tute diuia tātu et n̄is

subīci cruciarib⁹. Premissa tñ

auētas si id cogit sentire. q̄ et si

asserat tūc nec demōes demo

nib⁹. nechoīes hoib⁹ p̄esse. nō

dissimiliātā demōes p̄sunt hoib⁹

ad torqueō. Unq; qbusdaz vñ eos sic p̄stare hoib⁹ tortores

in pena. sic extiterūt incētores

in culpa.

gent in iudicio ē regionē hanc. Iēb̄ videſ. q; dñs de

dicū iudicium filio. q; ipē cū effet iust⁹ iudicat⁹ ē tanq; imi

pi. Job. xxi. causa illi q̄i impū iudicata ē. iudicium

cām⁹ respicēs. Sz apli cū eēnt iūtū iudicari sunt q̄i

ip̄. q̄ pari mō iudicaturi sunt. Iē q̄i ip̄s effet redē

pro; ac saluator noster. en salutē aīaz nobis p̄ p̄dicatōe

aplōz dispēlavit q̄ si gloria d̄z gr̄e r̄ndere. vñ simili q̄

q̄ aplōs p̄ferat simiam retributōis. Lōra. Act. x. ipē est

q̄ iūtit⁹ ē a eo iūder vñoz et mortuoz. q̄ ip̄s soli ip̄o

debet iudicū. nō q̄ aplis. Iē iūder d̄z ē iūnus a pece

cato ita q̄ ipē nō cōmitat qd̄ in altero dānat. sed solus

ip̄s fuit absq; omni cōtagione peccatis. q̄ ip̄s solitus ē iūdi

care. Iē q̄i q̄e aplis magi attribuit p̄tās iūdiciaria

q̄ alia sanctis. cū dicas Sap. uij. iūdicabūt sancti na

tiones et dñabūt. Iē si oēs apli habebūt prātem iūdi

cariā. q̄e dicit sup sedes duodecim. q; km̄ b̄ cū paul⁹

nō fuit et duodecim. vñ q̄ ad ip̄m nō ḡneat iūdicare

Liber

Quartus

¶ Ite nō habeat potestate sup alias tribūs sup tribus
Israe. ¶ Dōm⁹ iudex in aliq⁹ dī duplicitate. Aut
q̄ ipius ē ferre sententiā. aut q̄ assistit ferenti fin⁹ q̄ sli
qui iudices assistit et plurimi iudicis p̄ncipali. Qui ergo
ferit sententiā ille ē iudex p̄ncipalis. et talis est sol⁹ r̄p⁹.
sicut pater Math. xix. vbi exp̄mitur quō feret sententiā
om̄. Qui autē assistit iudicii erit nōmē et dignitatē iudi
catis sortitur. et tales sūr viri p̄fecti p̄ncipaliter tanq̄
capita et eoz p̄fecti imitatores. Assistentia aut̄ illa non
erit ad solēndū. q̄ dñs p̄filio nō indiger. sed erit tanq̄
ad q̄ndā honore et approbatione adinuice quā pos
sumus appellare iusta verbo dñi honorabile p̄fessionē.
Rō aut̄ huius p̄fessiōis meritoria ē p̄fectio superrogati
onis. ratio aut̄ finalis ē ad condēnationē maloz ex vi
te sue cōparatōne. et ad gloriam christi per sententiā ei⁹ ap
probatiōne. sententiā enī dñi ut iusta approbabūt. virtus
sua compatiōne condēnabūt. Et ex his patēt rōes ad
prima prem. Lōcēdo enī q̄ quidā dignitate iudicabūt
non tñ ut xp̄s. Rōes ad oppositū similiter patēt. cō
cludūt enī q̄ ipoz nō sit ferre s̄niām. ¶ Ad illud vō qd̄
q̄ q̄re magi apli et in. p̄. numero p̄z respōlio ex dicitis
p̄ aplos enī duodecim om̄es virtū p̄fecti intelliguntur. et
p̄ tribu duodecim vniuersitas iudicādoz. s̄z cu. vij. nu
mero vniuersitas designet quare nō dicit in. vij. nume
ro. Rō. dōm. q̄ ad hoc p̄ in. vij. nosas vniuersitas. que
cōponit ex tribu et q̄two. Ita in se ducit faciūt duo
decimū numerū. Rō aut̄ q̄re magi. xij. q̄. vij. duplex est
Litteralis. q̄ de aplis loquebas qui erāt. xij. Misticā
q̄. xij. est numer⁹ abundans. p̄tes enī ei⁹ supercrescūt. et
rūsus dividūt in duos senarios in quo significat p̄f
ectio in duplicitate. s̄ in actua et templatua cū supe
rogatiōne consilioz. et ista ē q̄ vendicat sibi iudicariāz
potestate. ergo r̄c.

¶ Questio. iii. b
Utrū angeli iudicabūt. Et q̄ sic videt Math. xix. cuz
venerit filius hoīs. ibi subiungūt de angelis. Ite. j. Tbi
mothei. vj. In adiūtu dñi n̄r̄ ieu xp̄i glo. venientis cū
angelis. Ite habetur in pluribus locis et in tertii et glo
sa. Ite rōne videt q̄ angelī nunq̄ peccāt. q̄ magis sunt
idonei iudicare q̄ apli. q̄ apli iudicabūt. et angelī. im
mo m̄to fortis. ¶ Ite sicut se habent boni hoīs ad ma
los. sic boni angelī ad malos. Si ergo boni homīs iu
dicabūt malos. et boni angelī debent iudicare malos.
Lōtra Jobis. vij. p̄tātē dedit eis iudiciū facere. quia si
lius hoīs ē sed angelī nō cōcāt in humana natura. ergo
nec in iudicariā p̄tātē. Ite executor sententiā nō dī esse
iudex sed minister. Sed angelī sententiā executor. q̄
mittit in caminū ignis. Math. xij. q̄ r̄c. Ite p̄tās iu
dicariā data cōp̄stolis q̄ iudicasti sūr a dñō. et q̄ vū
ta cōm̄ cōp̄gā malis ipso ondūt reprobos. s̄z neutrū
est i angelis. g. r̄c. Rō. dōm. q̄ sicut dīm est iudicariā
p̄tās triplici et causa dī esse cōcāt aplis. s̄z rōe. com
paratiōnē. approbatiōnē. sententiā. et bonis sc̄ellōtō.
Ratione comparatiōnis erit hoīm maloz et bonoz tātū.
Rōne approbatiōnis homīnū et angeloz tātū. Rōne cōf
fessionis bonoris p̄fectoroz tātū. Unde dīm. q̄ p̄p̄ loquen
do iudicariā p̄tās nō erit in angelis iudicatiib⁹ s̄z mi
nistratiōb⁹. Ad illud qd̄ ob̄r̄ ḡ magis debet q̄ angelis q̄ sūt
sine peccato. dōm⁹ ḡb̄c nō ē rō op̄andi iudicariām po
testate. sed magis ipso cōsiliā. q̄ ipsoz c̄ sūlā n̄ sūt cō
formes xp̄o i natura p̄fectorē. ¶ Ad illud qd̄ ob̄r̄ vltimo
dōm⁹ q̄ p̄t̄ concedi q̄ angelī mali iudicentur cōp̄gāne
bonoz s̄z nō p̄t̄ cēdi q̄ hoīs. Vtel dōm⁹ q̄ illā cōp̄a
ratōz faciēt superrogatiōne. et illa s̄crū cōp̄atio bz fieri i his
q̄ possent sibi videri boni esse. qd̄ nō est i ongeliō malis

¶ Questio. iii. c
Quantū ad iudicendōs q̄r̄ v̄t̄ om̄es iudicabūtur tāz
boni q̄ mali. Et q̄ om̄es hoīs videt. h. Lorin. v. om̄es
astabim⁹ aī tribunal christi ut recipiat vnuſquisq̄ r̄c.
Ite yſa. xlvi. cōgredietur de ore meo iusticie verbū. et mi
hi curuabitur om̄e genu. ergo si hoc est i iudicio. p̄z. r̄c.
Ite sacerd̄tē q̄ mō sūr i beatitudine i die iudicij iudicabūtur. ḡ
et mali q̄ sūr i inferno. ḡ et om̄es. Alia rōne videtur. q̄r̄
iudicū fieri ad manifestatiōne diuine iusticie. q̄ si iusticia
dei ibi potissimum manifestatur. ergo q̄tū ad om̄ia merita
et om̄es merentes. sed nō est creatura rōnālē q̄ non
sit digna bono vel mali. q̄ oēs dñi iudicari. Lōtra vi
detur q̄ nullus bon⁹ dī beatū iudicari. Jobis vij. dī. Qui
credit in eū nō iudicat. Et rūrūs. vj. Ite iudicū nō ve
net. ergo r̄c. Ite nō videtur rōne. q̄ p̄fecti in die iudi
ciū erūt iudicēs. ḡ r̄c. Ite q̄ nullus infidelis videt. q̄ria
tobis iij. q̄ nō creditātū iudicatus ē. s̄z q̄ iudicatus ē itez
nō dī iudicari. ergo r̄c. Ite videt q̄ nullus p̄uīl⁹. q̄ p̄
nulli nihil boni operari sūt. nec meruerūt. nec ī signe cre
mabūt. si ergo iudicū ē km̄ merita. et ad penas ignis
vel gloriā. pater r̄c. p̄. dōm. q̄ iudicū dī tripliciter.
sc̄z coiter et p̄p̄. et approp̄ate. Iudicū coiter dī collectō
manifesta meriti ad p̄mū. Iudicū p̄p̄ dī discussiō me
ritoz et plaritō cū quādā discussiōne et sententiā diffini
tione. Iudicū dīcīt approp̄ate ip̄o iudicio. vnde iudica
tus dī condemnatus. Nam̄o iiḡ mō om̄es iudicabūt
ur. q̄ om̄es uenient et p̄tēbūt quō dī os̄iūb⁹ retribū
et k̄mmerita. Et hoc est qd̄ dī apls. om̄es manifestari
op̄oret. Sc̄uldō mō prout dī iudicū discussionis nō
om̄es iudicabūt. sed crūt quatuor ordies. sicut distin
git beatus Grego. et m̄gr̄ ponit in līa. Tercio mō fm̄
q̄ dīcī iudicū condēnatiōne iudicabūt mali soluz.
et illud iudicū incipit in p̄t̄ p̄ executionē in fidelib⁹
et per expositiōnē in demontib⁹. et cōsummatōl̄ in fuso
Vnde iudicū nō iterabitur sed consumabitur. et s̄c p̄z
tent om̄ia.

¶ Questio. iii. d
Utrū angeli iudicabūt. Et q̄ sic videt Job. xl. loquit
se behemor. Spes ei⁹ fruſtrabilis cū. et cū crīs vidētib⁹
p̄cipitatur. q̄ in sp̄ctu oīm iudicabūt. q̄ et alij demones
pari rōne. Ite. j. Lorin. vj. nescitis qm̄ angelos iudi
cabūt. Si ergo angelī iudicabūt a suis christi. m̄l
to magi ab ip̄o xp̄o. Ite demōes plus h̄t̄ de statu vi
atoris q̄ habeant hoīes dānāti. q̄ p̄t̄ demereri et pec
care. q̄ magis indigent iudicari q̄ hoīes. Ite demōes
nunt nobis particeps in culpa. ergo et in pena et
in ignominia. et hec erit potissimum in iudicio. ergo sicut
erunt in codem supplicio. ita rebent iudicari in codem
iudicio. Contra iohannis. xvij. princeps huius mū
di iam iudicatus est. s̄z deus non iudicabit bis in idip
sum. ergo r̄c. Item soli iudicabuntur contra quos
fertur sententiā. s̄z sententiā solum dabitur contrabo
munes non contra demones. sicut pater Marhei. xij.
Ite maledicti in ignem eternum. Item quod est cer
tum non est afferendum in dubium. sed certum ē demōes
esse damnatos. cum de celis protecti sint. ergo nō
debent amplius iudicari. Item sicut mali homines
expectant iudicū. pari ratione et angelī sancti. Sed
angelī sancti habent totam gloriam suam. ergo r̄c.
Rō. prior distinctione supposta q̄ demones adem n̄
nobūt iudicio. et demōtōis hoc venit tum ex p̄t̄ iu
sticie dei. tum ex p̄t̄ ḡle xp̄i. tum ex p̄t̄ meriti. tum ex p̄
summatōis supplicij. Ex parte iusticie dei. q̄ sicut iu
dicū hominū yle fieri v̄t̄ iusticie dei hominib⁹ in

notescat et appareat. sic etiam iudicium angelorum et cōdemnatio fieri dicitur. Ex parte glorie Christi quod Christus triumphavit de dyabolo. et indicatus fuit a mebro dyaboli ad suggestionem eius. id est auctoritate super eum accipere. Ex parte meriti. Quia quod princeps fuerit culpe humanae. dicitur et princeps eē cōtumelie et pene. Ex parte supplicij summā dictum. sicut enim oēs hoies et peccant iudicium. vel ad summationē glorie vel pene. ita et remēs iudicium non dicitur evadere. ut si quod penas eis debet superleaf plene. unde simul inuoluerunt cum illis cōdemnationis. et simul incarcerauerunt. et propter hoc ad iudicium deducuntur. **A**d illud quod obiectum est. dicitur quod iudicatus de quod potestas est et aliquo modo subtrahatur Christum ad bonos sed non oīnos. sed ogre tunc eius iudicium summarum. **I**n sequitur huius de infidelitate tacitum est. **A**d illud quod obiectum quod non est afferendum in dubium quod est certum. dicitur quod non adducatur in dubium. sed quod certum est certius fieri deo affirmare. nec est tam certificandum de culpa. sed etiam ad cōsummandū penā. **A**d illud quod obiectum de angelis bonis domini quod angelis boni iudicabunt iudicio retributōrum. si derivabit ei gloria in iōis salte Christum ad accidentale pīmū. et sic cessabit mysterium. et sic pīz totū.

Qonsequenter Christum ad secundam pītem distinctōem quod de igne quod procedit faciem iudicis quod quem fieri cōflagratio. Et circa hoc queritur quatuor. Primo queritur de eius qđditatē. Secundo de virtute. Tertio de cōtensione. Quartio de ordine ignis illius ad ea que sicut in iudicio.

Questio. Circa quā sic procedit et cōnditetur quod ille ignis sit elementum. quia dicitur Henr. iii. requiecentes deus die septimo ab omni oīge. ubi glo. et sancti dicunt quod hoc intelligit Christum ad productionē nouarū creaturā. ergo videt quod tunc non produc ignem nouum. Item rōne videt quod natura non facit per plura quod potest facere pī pīciō. et quod multo fortius nec deo. sed totū potest fieri pī istum. ergo rē. Item rōne ostēditur per simile. quia facia est purgatio mundi aquā et illa aqua non fuit de novo creata. nec alterius nature quam aqua que dicitur elementū. ergo rē. Item Aug. de cuius deo. rē. dicit figura huius mundi mundanorum igniū um conflagrationē peribit. sicut faciat aqua in inundatione diluvium. ergo signis mundanis est ignis qui est de mundi constitutione. hic est ignis elementum. parer rē. **C**ontra nibil seīm purgari. ergo signis elementū purgabili illo igne cōtumelie sicut dicit glo. ii. De iī. quod maximus ille ignis quatuor elementū cōsumet ergo rē. Item ille ignis totum elementorum ambitum circubuit. Sed ille ignis elementū habet priculare. Item. non erit ergo ignis elementū. Item illius ignis erit ascendere sicut dicit glo. Bede. quia tantū ascenderet quantum aqua diluvii. sed si esset ignis elementum cum sit supra speram sursum. eius esset descendere. ergo rē. Preterea quod descendit ad aliquid. aut aliquid intrabit lo cum eius. aut nibil. Si aliquid quero quid. et non est dare. Si nibil. ergo vacuum erit. ergo rē. Item cum finalis purgatio sit perfecta. videt quod non debet fieri per elementū unum sed per omnia que habent naturā purgandi. ergo si aliqua habent purgandi naturam. videatur rē. Juxta hoc queritur quare prima purgatio fuit per aquam. et secunda per ignem. **B**sp. dicitur quod aliqui volunt dicere quod ille ignis erit elementum. nec mirum. Ignis enim modicus appositō combustibili augetur ī infinitum se multiplicando. ergo etiam taliter faceret ignis illenī impeditur. Sed si vigoraret eius vis sic futur fieri in iudicio. totum potuit consumire et purgare.

nec optere nouū ignem creare. Sed quia videntur sancti dicere quod ignis ille non tamen descendat sicut pluit dominus super sodoma. sed quia magis ascendet. itaco dicitur alijs erit alius ignis creatus. sed virtute corporis sup̄celestium in inferioribus generatus. sicut ex confractōne et multiplicatione rationi ad speculum concavū. generatur ignis propter subtilitatem acris circumstātis. similiter ad viriale plenum aqua. Et quis oporteat ad hunc ignis per hunc modum generet fieri aggregationem radiorum non tamen oportet speculis concavis mundū impleri. sed alio modo ad nubes concavas (sicut dispone re diuina prouidentia poterit) ignis in omnibus hībus inferioribus generari. **O** hoc non sit possibile vel etiam pri mū dico. sed statim hoc siquid singere. Sed sanctorum autoritatib⁹ inuiti oportet. quia ersi ipsi homines aperte determinerūt quid sit ille ignis. tamen excellens doctor Aug. dicit quod fieri mundanorum ignium conflagrationē. sicut factum ē aquaz inundatio diluvii. ideo huic autorati innitendo dico quod sicut in diluvio non sunt nouae aquae creare sed eadem multiplicate sunt. et hoc operante adiutorio superiorum corporum per quae facta est elevatio vaporum. sicut etiam credo quod non solū ignis sed ē in spe rō sua. sed oīes ignes et qui in terra et super terrā et in aere sunt concurrent ad illam conflagrationē sicut videtur velle Aug. et bene concedo quod virtus superiorum corporum concurreat ad ignis multiplicationē et actionem. Lōcendē sunt tigrit rationes pīantes quod non creabitur nouus ignis. sed ex eis non habetur quod solū per ignē qui est in spīra sua fiat. **A**d illud quod obiectum est. trarum quod nibil purgari seīm. dicitur quod haber instantias in igne. habet etiam instantias in duobus corporib⁹ quorum ultimum per conflagrationē et confractōne purgabitur. **A**d illud quod obiectum quod totum ambitū curvūlbit. dicitur quod tunc ignis diffundit et multiplicabit et a seīsum et deorsum. **A**d illud quod obiectum quod descendat tunc. dicitur quod ascendet respectu ignis qui est in terra. et descendat respectu ignis qui est super terram. **O** obiectum quod vacuum erit. dicitur quod non descendat murando locū. sed augendo et immittendo virtutem in locum. **A**d illud quod queritur quare fieri per ignem tamen. dicitur quod ratio est ex parte purgationis hominū. quia sicut in principio ardor regnauit concupiscentie. sic in senectute mundi frigus avaricie. refrigescit enim charitas multorum. et ideo quia purgatio fieri debet per contrarium. sicut purgatio ardoris contumelie facta est per aquam. si purgatio frigoris malicie et avaricie. fieri per ignem. Aut ratio est ex parte hominis. quia ille est ad telendum hominem verum et nouos hoīes percedens. hoc autem erit ad totum meliorandum. et in modo faciem cōmutandū. et quod signis virtutis subtilitatis aquā. ideo hec igne erit. diluvii vero non in igne fuit sed in aqua.

Questio. **U**trum virtus illius ignis sit naturalis vel super natūrā. Et quod sit naturalis videt. quod sicut aqua mundans deluit oīa et sit naturalis. et similiter et hīmo ignis. Item ignis quod naturā natūrē multiplicare et subtilitatem. vi pīz. Si talis erit virtus illius ignis. pīz rē. Item si detur virtus supra naturā. aut est spiritualis aut est corporalis. Non spiritualis ut videt. quod virtus spiritualis non debet esse in corporali subiecto. et deus nibil facit quod miraculum quod non sit corporis. Si corporalis queritur. quare illam non habet. **C**ontra effectus iste qui dicitur mundi conflagratio et terminatio est super naturā. si fiat quod ignem quod est natūrā.

Liber

vale elemētū necesse ē illum descendere. Sī ignis naturaliter ascendit. q̄ de cedēt ē per virtutem supra naturam. Item ignis ille habebit virtutē meliorādi corpora mundi sed h̄ n̄ potest naturalis ignis esse. ergo r̄. Si dicas i-
mo q̄ potest subtilitudo. Contra. vbi est subtilitatio et rarefactio de necessitate est maiori loci occupatio. er-
go si ignis ille cerera elementa rarefaciat. necessario op-
erabit maiore locum occupari. ergo oportebit firmamē-
tum cedere vel frangi. ¶ dōm q̄ aliqui fuerūt q̄ di-
xerunt q̄ ignis conflagrationis agit virtute naturalis.
Poterunt enim corpora habentia super humidum ef-
fectum concurre. ergo in vnum synū ut tanto:uz fieri
vapoz eleuatio et multiplicatio humoz sicut dicunt q̄
syders habentia virtutem inflammandi. et corpora reci-
piētis impressionē. cursu naturali occurrere poterunt
ut eantis ignis aggregetur qui totum plūmat. totum
purgeret subtiliter. et in meliore faciem instituet. Sī hec
positio est temeritatis. quia oī que a diuina puden-
tia sunt et in sola dei voluntate consistunt que respicit
numerū elementoz. et merita personaz. ponit et determi-
nat consistere in cursibus syderum. Ideo est secunda po-
sitio q̄ est oīno a virtute supra naturam. et ibi et in mi-
raculis nō est querenda ratio naturalis. et hec positio
stolida est cum certa sitratio quare magis fiat per ignē
q̄ aliud corpus. eo q̄ est virtus in igne que magis illi
congruat operationi. iō via media est eligenda et po-
nendum est q̄ est loqui de ignium conflagratione quā-
rum ad inchoationem. et dōm q̄ a virtute supra natu-
ram est. Q̄ enim ignis sic agat nouo et insolito modo
cerera consumēdo. et sic se multiplicando. hoc nō est ni-
si aliquā virtus nous assisteret. que aut sit illa dōs no-
vit. Quātū aut ad progressum qui est purgare. vtere. sub-
tiliare. dōm q̄ est a virtute naturali. q̄tum ad consum-
mationē ut purgata sint corporalia. sed ipozum quali-
tates mutare hoc est supra naturā. Rōnes igit p̄bates
q̄ sit fm naturā pcedēt via media sicut pater ad actum
combustionis. purgatoris. et subtilitatis. ¶ Ad illud
q̄ ob̄ in ḥrariū q̄ sit supra naturā. vez est q̄tum ad
inchoationē ut pbat prima rō. et q̄tum ad consumma-
tionē ut sequens. intelligendum tunc ppter rōnem q̄ i-
agendo et multiplicando naturaliter ignis descendit vbi
habet ruinā pparatā. exēplūz patet si candela extinguita
supponatur accense. ¶ Ad illud q̄ ob̄ q̄ nō est subti-
litas. dōz q̄ subtilitatio dicit dupliciter. aut p dilatati-
onem et rarefactionē. et tunc corporis subtilitatio occu-
pat locum maiore. aut deputationē. aut separationē facit
puri ab impuro. et hanc subtilitationē facit ignis quan-
do res purganda includitur in vase fortis. quēadmodū
faciunt opifices alchimie qui dicunt q̄ totum potest ibi
subtiliari et depurari ut veniat ad naturam quinti cor-
poris. et tunc sex tendit ad fundum et subtile lugnatur. et
per hunc modum in proposito erit. quia celuz erit vas
quātū elementoz. et ideo purgabuntur. et sex elemē-
tōz ibi in infernum.

Questio iii. 5
De illius ignis extensione. de qua super istud. q̄. ad
I bes. i. In flamma ignis dantis vindictam. r̄. dicit
glo. p̄ce dit ignis in mūdo qui tñ ascender q̄tum aqua
in diluvio. ¶ Item Beda super illud. q̄. pe. iij. Unus
dies r̄. glo. tñ ascender ignis q̄tum aqua altio. super
omnes montes. Item rōne videt. quia purgatio illa ē
pter peccatum. ergo debet se solum extedere ad humiliatio-
nem peccantium. sed hoc est in aere caliginoso qui
constat q̄ nō est super oēs montes plus q̄. xv. cubitis

Quartus

ergo r̄. Itē ille ignis nō extedet se fm totā htutem. sed
scđm diuinum imperiū. sicut aque diluvii. sed diuinū
imperiū noluit q̄ aque vlt̄a pcederent q̄. xv. cubitis
sug montes. ergo similiter videtur de igne. Aut si non
q̄t quare non. ¶ Cōtra. videt q̄ vlt̄a vsc̄ ad celos. q̄
dī. q̄. pe. vlt̄a. celi ardētes solvētur. si ergo solvētur il-
lo igne. videtur q̄ ascender vsc̄ ad celū. Itē videtur q̄
saltē vsc̄ ad speram elemētoz vlt̄m. q̄ dicte ibi glosa
q̄ quattuor elemēta ille maximus ignis absūmer. Itē.
rōe v̄. q̄ ille ignis habet vlt̄em innuādi. ergo si omnia
corpa innuabuntur. sc̄ celestia et elemētaria. pa-
tet r̄. ¶ dicendū q̄ ille ignis ascender tantum q̄tum q̄tum 23
durant corpora consumptibilia et passibilia. et q̄ corpora ce-
lestia n̄ sunt receptibilia alienae impressiōis. dico. q̄ qn-
tū durat spaciū et inēs elemēta ascender flamma. et vlt̄-
terius non pceder. vnde dico q̄ non ascender vsc̄ ad sy-
dera. plus tamē ascender q̄tum aqua diluvii. ¶ Ad obiec-
ta v̄ dōm q̄ duplex est purgatio. Una q̄ sit a feda-
re peccati. alta v̄ a veritate corruptio. Dico ergo q̄
seditas culpe se extendit p aere caliginosum eo q̄ in
ipso aere sit peccatum. sed quedam seditas trahit i loco
ex peccato. et etiam sumus sacrificiorum ydoloz q̄dam
modo et aer infecus. et q̄tum ad istam purgacōm tātū
ascender q̄tum aqua diluvii. Alia purgatio est a veri-
tate corruptio sine nature corrupte. et hec ē in ceteris
elemētis que debent esse incorruptibilia. Et quantum
ad hanc ascender vsc̄ ad vlt̄um spere ignis. et scđm
has duas rationes solvēntur opinione facte de pur-
gatione. ¶ Ad illud quod obiectur de innuārōe. di- 24
cendum q̄ duplex ē innuātio. Uno modo per abiecti-
onem. alio modo p additionem et meliorātōem. Primo
modo ē in corporibz elementaribz a quibus purgabū
tur qualitates corporales. Secundo modo in corporibz ce-
lestibz quibus augēbit lumen. Prima innuātio est
per comparationem ignis que abiicit et purgat. secunda
sine. ¶ Ad illud quod dicit beatus petrus q̄ celi ardē-
tes solvētur. dicendum q̄ hoc non est intelligendū de il-
lis celis qui sunt incorporei et non corrupti. sī in-
telligendum ē de celo aereo et signo quos vocat scriptura
celos. fm illud M̄ath. xiiij. volvētes celi comedere
illud. Si vero inueniatur q̄ stelle cadent de celo. intel-
ligitur de celo aereo. et stelle vocantur ibi a simili. quia
habent similitudinem stellarum. et fm vulgarem opini-
onem dicūrū stelle. qm̄ a supernis descendunt. et scri-
ptura conformat se modo cōt loquendi. tunc sūt maxi-
me fieri talis impressio. q̄rignes qualitas abundabit. et
hoc faciet dominus ad terrorem peccatorum.

Questio iii. b
De ordine istius ignis ad ea q̄ sīt i iudicio. et q̄r yz ille
ignis pcedat iudiciū aut se q̄tūt. et q̄ pcedat v̄ p accu-
ritatē p̄s. Ignis an ipm pcedet. r̄. Itē yla. xl. dōs i g-
ne veniet. q̄ adūt̄ ē an iudiciū. q̄ tignis an iudiciū p-
cedet. Itē rōe videt q̄ ille ignis purgabit electos. scđm
in Malach. viij. Ip̄e sedebit s̄lans et emūdās argetum
Sī iudiciū n̄ce. et electi p̄nēt iudiciū purgari et emū-
dati. ergo r̄. Cōtra. Aug. de ci. d. xx. in fine ponit or-
dinē illorū q̄ erūt i iudicio. et dicit q̄ slagratio erit post
iudiciū. ¶ Itē Augustinus dicit. iudicat impīs et in
eternū ignem mis̄is. figura bujus mundi mundanōm
ignium conflagratione p̄bit. ¶ Itē i stat fm q̄ dicit. j.
ad I bes. iij. dōs inueniunt multos vivos. deinde nos
qui viuimus. r̄. ¶ Item constat q̄ ignis conflagra-
tōis cum totum consumat non peribit. Itē ignis p̄fla-
gratōis est oī: dinstus ad innuātōem ita q̄ purgen-

do innovat. sed innovatio sequitur iudiciū. ut pars Ap
xii. g. 2c. p. 9. ad hoc voluerunt quidā respondere distin
guendo iudiciū dicentes. q̄ ē iudiciū diffinitōis. et illud p̄
redit ignē. q̄an dabit seretis ī malos. q̄ veniat ignis.
Et ē iudiciū execrōis. et illud sequit ignē. q̄ reprobū il
lo igne inuoluēt et ad infernū deducēt. Et hec respon
sio nō p̄ stare. q̄ Aug⁹. dict. q̄ iudicari imp̄is et ī eter
nū ignē missis figura hui⁹ mādi mūdanox ignī ī flag
tione peribit. Alij respōdēt distinguendo duplicē es
secum ignis hui⁹. scz purgare et inquare. Rōe purga
tions p̄cedit. tōne innovatiois sequit. et fm̄ hoc soluit
rōes ad p̄tes oppositas. Sz nec illud videtur posse sta
re. q̄ ignis purgādo innovat. vñ isti effec⁹ sūr riuneri
nō diuisi. et iō si natura se habent fm̄ ordinē. tñ tpe sun
simul. Et ideo p̄ dici sicut lug ill. Malach. purgabite

Dicitur xlviij. de forma et parte iudicis.

Polet etiā queri in q̄ forma xp̄is iudicabit. sc̄.
Supia determinavit mḡ de ordine iudicij. In
hac pte determinat de forma & pte iudicatis
Et dividitur hec ps in duas. In pma determinat de for
ma iudicatis in se. In secunda de effectibus in qb̄ ostēs

filios leui. dicit glo. Duos ignes legim⁹ futuros. vnu
qui purgabit electos ⁊ pcedet iudicij. alterū q̄ reprobos
cruciabit. sicut hanc glo. dōm. q̄ si dicātur duo ignes qn/
tū ad subam. sive duo rōne duoz effectuō. dicendus est
futurus ignis ad elemētōz pbationē. q̄ dōm vntus cuius
q̄ op⁹ pbari ⁊ purgari ī igne. vt totaliter sustinatur mun-
dari in sp̄ctu dei. ⁊ hic pcedet faciū iudicis. ⁊ purgati-
o amicos. ⁊ inflamabit in circuitu inimicos. Est enim
ignis futurus ad purgationē mudi. ⁊ purgabit. ⁊ dein/
de reprobos cruciabit. Lōcēdēde ignis sunt rōes pbani/
res q̄ aliq̄s ignis pcedet iudicij. Lōdō obr̄ q̄ null⁹ p.
cedat 2 dñs inuenit multos viuos. dōm q̄ ille ignis
erit ad purgationē elemētōz nō ad summōtē. ⁊ ideo
sicut tres pueri ī camīo ignis ardētis diuīa sūr virtute
pserusti illesi. sic fiet illō igne qui eos purgabit.

Dicitur magnitudo potestatis sue. scz luminarii obscuratio et postmodum melioratio. ibi. Ut enire autem ad iudicium domino. scz. Primum probabitur duas. In prima predeciderunt de forma in qua se ostendunt. In secunda determinat de loco. ibi. Puram et quadratum dominum. Et ita tanguntur hic i uniusverso duos. Primum est de forma in qua iudex aduenient. Secundum vero de innovatione et generatione corporis mundi.

De forma iudicis in q̄ se ostendet.

Dicit etiam q̄ri in q̄ forma xp̄us iudicabit. In forma vtiq̄ serui iudicabit que oībus in iudicio apparetur ut videat mali in q̄e pupugunt diuinitatē dō ei^m mali noī videbūt. **E**nī Esa. Tollaī impiⁿne videat gloriā dei. Humanitatem videbūt ut timeat diuinitatē dō noī ne gaudeat. diuinitas em̄ sine gaudio videri nō p̄t. **S**icut in humana forma p̄stet eū apparitus q̄rit an in forma illa gloriosa apparet sic vere ē. an in forma q̄lis in passione extitit. Quidā putat a malis tales videri q̄lem crucifixurūt. id ē infirmā. q̄r dīc scrip.
Aug. sup̄ pruravt videat in q̄e pupugerūt. **S**zapte aug.
Job. dīc formā fui glorificata m̄ bonis t̄ malis tūc videris. **L**ū in forma fui glorificata iudicantez viderint boni t̄ mali. tollet impi^v ut n̄ videat claritatē dei q̄ dē ē. quā soli intūdo corde videbunt. qđ erit eis vita eterna. Forma ġ humana in xp̄o glorificata videbūt a cūctis vñi t̄ xp̄s dī iudicatu.
Job. v. rus. q̄r fili^o hōis ē. Ita ei leḡ in euāgeliō Joh̄is. Quare xp̄s t̄ p̄tātē dedit ei iudiciū facere. q̄r fili^o hōis ē. nō q̄d iudicatu ip̄e ex v̄tute hōis sit iudicatur^o. vel q̄ ip̄e sol^o sine r̄us. p̄fe t̄ sp̄usctō iudiciū sit factur^o. **F** q̄r ip̄e sol^o in forma serui iudicāt̄ bonis t̄ malis videbit. **L**ū ġ pa.
Job. v. ter nō iudicat quēquā. **S** oēm p̄tātē dedit filio. nō ita ē intelligendū q̄si fili^o sol^o iudicet t̄ nō pater. q̄r forma filij hūana cunctis in iudicio apparetur. nō in forma infima ġ gloriosa. Judicabit at ex virtute diuinitatē nō sine p̄fe t̄ sp̄usctō. t̄ apparebit formā dici terribilis imp̄us. t̄ mitis iustis. erit ei terror m̄atur xp̄s filiis t̄ lumē iustis. Et sic dicit xp̄s fm̄ formā fui iudicaturus dicitur^o. pp̄t causaz p̄missaz. Ia etiā dī sūcitatur corp̄. rus corp̄ mortuoz fm̄ hūanitatē. cū n̄ v̄tute

uinitatis sit suscitatur². nō hūanitatis. S̄z h̄ac rō
ne illud d̄r q̄ in hūanitate suscepit qd̄ ē cā n̄fe re
surrectoīs. i. passionē t̄ resurrectoīs. Jō ei ascribi
tur fm̄ hoīe s̄suscitatio mortuoī. Un̄ Aug. p̄ Aug. sup̄
verbū filiū dei sit aīaz resurrectio p̄ verbū factū Jō.
in carne filiū hoīs fit cor̄g m̄ resurrectio. Tē iudi
cat t̄ suscit corpora nō pater. f̄ filiū fm̄ dispensati
onē humanitatis in q̄ minoī patre ē xp̄us. In eo
q̄dest filiū dei. ē vita que viuiscat aīas. in eo q̄ est
filius hominis. iudex. Ecce fm̄ formā humanita
tis dicitur suscitaturs corpora t̄ iudicaturus. Ju
dicaturus autē quia illa forma cunctis in iudicio
apparebit. t̄ suscitaturs quia in eadē forma me
ritum et causam resurrectionis nostre suscepit.
Et quia fm̄ eadē formā vocem dabit qua mor
tuī de monumentis resurgent t̄ procedent. sc̄z
q̄ deus est viuiscat animā nō pater tm̄. quia non
tm̄ pater vita est. sed t̄ filius cuī eo. t̄ spiritus san
ctus eadem vita est que pertinet ad animā nō
ad corpus. Corpus enim nō sentit vitam sapien
tie. sed animā que illuminat a lumine eterno. Li
cet ergo xp̄s potentia diuinitatis viuiscet aīas.
t̄ suscitet corpora t̄ iudicet. nō ociose tamē t̄ pre
ter rationem ei sc̄dm formā dei tribuitur viuifica
tio animā. t̄ fm̄ formā serui iudicium t̄ resusci
tatio corporum.

Purant quidam dñm descensuruz in vallem
iosaphat in iudicio eo q̄ ip̄e per Iohelem pphe-
tam sic loqui. Longregabo omnes gentes. et de-
ducam eas in valle iosaphat et disceptabo ibi cuz
eis. In cuius capituli expositio ita reperi. Illoc
qdā pueriliter intelligunt q̄ in vallez que ē in la-
tere montis oliueti descensur sit dñs ad iudiciū.